

opusdei.org

# **Pismo prelata Opus Dei ob začetku konklava**

Pismo, ki ga je msgr. Javier Echevarría 10. aprila 2005 poslal članom Duhovniške družbe Sv. Križa ter vernikom, sodelavcem in prijateljem Prelature Opus Dei

17. Apr. 2005

**Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!**

Čutim potrebo, da vam teden dni po mojem prejšnjem pismu ponovno

pišem, zaradi dogodkov, ki jih preživljamo v teh dneh, ki so božja milost za Njegovo Cerkev. Kakor drugi pastirji božjega ljudstva, prosim, da bi se vsi globoko navdali te čudovite enotnosti katoliške Cerkve, ki je bila tako obdana z različnimi izrazi otroške predanosti in molitvami, ki so privrele na dan ob smrti papeža Janeza Pavla II. Molim k Bogu, da ne bodo izkušnje teh preteklih dni le občutki, ki kmalu minejo, temveč bodo ostale v duši, da nas spreobrnejo, da se spremenijo v hrepenenje po služenju Bogu in drugim ljudem, v ponoven sklep za velikodušno krščansko življenje, v sadove zveste ljubezni.

Smrt Janeza Pavla II. je pomenila novo katehezo. Papež je pričel svoj plodni pontifikat z encikliko o našem Gospodu Jezusu Kristusu, Odrešeniku človeštva, in ga je tudi dovršil; tudi potem ko je izgubil zmožnost govora, ga je nadaljeval z isto nazornostjo:

Kristus je naš Odrešenik, kdor sledi Kristusu, ljubi življenje in se ne boji bolezni niti smrti, kajti čast božjih otrok se razprostira od zarje do sončnega zahoda njihovega zemeljskega obstoja. Zapira se stran zgodovine cerkve in sveta, zaznamovana z osebnostjo tistega, ki je bil v tem obdobju oče in najvišji pastir božjega ljudstva. Gospod je hotel, da smo priče teh trenutkov, v katerih smo – znova ponavljam – prejeli milost in odgovornost: nalogo, da nadaljujemo oznanjanje Jezusa Kristusa po zgledu Petrovega naslednika. Ob izvolitvi prihodnjega papeža, na konklavu, ki se prične 18. aprila, se bo odprlo novo poglavje v trdnem nadaljevanju zgodovine Cerkve. Vsi katoliki lahko dejavno sodelujemo pri tem dogodku, tako da se v naši molitvi združimo s kardinali in vso Cerkvijo.

V teh dneh se pogosto spomnim na dva konklava, ki sem ju z *Našim*

*očetom* doživel v Rimu v letih 1958 in 1963. Ne morem pozabiti vztrajnosti, s katero je ljudi spodbujal k molitvi in izročanju vsega za novega papeža, njegove radosti zaradi belega dima, vere, s katero je takoj pokleknil in molil *Oremus pro beatissimo Papa nostro*, še pred tem, ko je po oznanilu kardinala protodiakona izvedel, kdo je bil izbran. Ravno tako je ravnal tudi predragi don Álvaro.

Kakor sveti Jožefmarija v tistih trenutkih, imamo že sedaj z vso dušo radi naslednika Janeza Pavla II., kdor koli že ta bo. Ljubimo ga z otroško navezanostjo in molimo za njega, da bi mu Bog naklonil obilno milost in da bi njegovo služenje obrodilo sadove svetosti za Cerkev in mir za družbo.

Obnovimo našo željo služiti papežu, kajti Bog je hotel Opus Dei le za to, da bi služil Cerkvi. In že sedaj, ko je sveti sedež izpraznjen, lahko služimo

papežu, ki bo v prihodnjih dneh  
sedel na Petrovo mesto. Združeni z  
vsemi katoliki molímo in izročajmo  
žrtve za tistega, ki ga bo Sveti Duh  
postavil na čelo Cerkve, z  
nadnaravnim mirom v teh dnevih  
polnih upanja.

Molímo tudi, da bi vsi katoliki znali  
gledati na nove čase s pogledom  
vere, brez da bi se ustavljali ob  
pomislekih, ki so daleč od  
nadnaravne logike. Spominjam se  
prve avdience, ki jo je Pavel VI.  
naklonil našemu ustanovitelju,  
januarja 1964; na koncu, je pristopil  
tudi don Álvaro in papež mu je rekel:  
Midva se poznavava že mnogo let in jaz  
sem postal star (*sono diventato  
vecchio*). Don Alvaro pa je hitro  
odgovoril: Ne, Vaša Svetost, postali  
ste Peter (*No, Santità, Lei è diventato  
Pietro*). Od začetka leta ljudem, s  
katerimi se srečujem, priporočam to  
kratko molitev: **Omnes cum Petro  
ad Iesum per Mariam** - vsi s Petrom

k Jezusu po Mariji. Te besede, ki sem jih slišal od svetega Jožefmarija, imajo v teh dneh posebno težo: ne vemo, kdo bo naslednji papež, toda kdor koli to bo, bo Peter, in že sedaj ga spremljamo z našo molitvijo, ko se obračamo na priprošnjo svete Marije, Matere Cerkve.

Spoštovanje in naklonjenost do Janeza Pavla II., ki smo ju lahko po vsem svetu opazili v preteklih dneh, nam govorita o krempljih svetosti, o privlačni sili Kristusa, o božji slavi, ki sije v teh, ki se borijo za zvestobo.

Obenem nam ta enotnost – ki jo lahko opredelimo kot silno, kakor je ljubezen, ki jo spremlja – potrjuje, da je Cerkev tesno zbrana okrog Petra: izrazi ljubezni pomenijo hvaležnost ob slovesu od Janeza Pavla II. ter prisrčno dobrodošlico njegovemu nasledniku.

Vztrajam: kot vedno, je to trenutek enotnosti. Papež je vedno začetek in

vidni temelj te enotnosti in, kakor je bil Janez Pavel II. vse do svoje smrti, bo prav tako predstavljal ta temelj tisti, ki bo izbran za njegovega naslednika. Kakor obveza do pravičnosti se pojavlja želja po tem, da izražamo globoko hvaležnost Janezu Pavlu II., tako zaslužnemu zaradi svoje popolne predanosti poslanstvu, ki mu ga je Bog zaupal. Prepričan sem, da tudi novemu papežu – kdor koli že ta bo – že sedaj izročate vso vašo ljubezen in hvaležnost za njegovo skrb pri opravljanju njegove službe.

Z vso ljubeznijo, vas blagoslavlja  
vaš oče

**+ Javier**

Rim, 10. april 2005

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
sl-si/article/pismo-prelata-opus-dei-ob-  
zacetku-konklava/](https://opusdei.org/sl-si/article/pismo-prelata-opus-dei-ob-zacetku-konklava/) (2. Mar. 2026)